

En rejsbeskrivelse til Norge af:

Frans "Viking" Bach

YAMAHA STAR CLUB DENMARK

Hvor blev Ernst af???

Under overskriften "Hvor blev Ernst af???" vil jeg berette om vor tur i august 2008 til den tidligere danske "koloni" Norge.

Efter en masse skønne uger i sol ved vores sommerforlægning i Ø. Hurup, havde vi sat vore næser op efter lidt køretur på Ormen Den Grønne og eftersom der lå en tidligere invitation fra Ernst der bor i Oslo om "..endelig at kikke forbi, hvis vi var i Norge", havde vi planlagt en bette tur i det Norske fjeld-land.

Vi havde for god ordens skyld booket hotelovernatninger gennem Tinas opsparings-ordning på Scandic. For en gangs skyld vil vi lade vores alder komme til sin ret og fornægte al fysisk kommunikation mellem ryg og liggeunderlag. Vi ville sove i rigtige senge, denne ferie. Noget vi ikke fortryder i dag, efter at have stiftet bekendtskab med de norske veje.

Lad mig sige det kort: I Norge skal man ikke regne afstande i kilometer, men i timer. Regn med at det tager ca. lidt meget mere længere at tilbagelægge den sammen afstand.

Turen tog sit udgangspunkt i Holstebro. Færge Hanstholm – Kristiansand. Køre Kristiansand – Oslo. Oslo – Bergen. Bergen – Kristiansand. Ingen motorveje! Ankomst sent i Kristiansand, overnatter til næste dag. Kører mod Oslo...så smukt så smuk. Efter hvert sving et nyt scenarie.

Vejret skifter lidt men ikke noget særligt voldsomt regn. Dog nok til at gummihuden tages i anvendelse. Tættere mod Oslo, mere vedvarende regn og pludselig opklaring. Solens stråler glimter i regndråberne der har taget ophold på vindskærmen. Alt tegne til at det bliver en fantastisk tur de næste 5 dage.

Efter et lille "omsving" i Høvig/Oslo findes hotellet. Min GPS er en kombination af et udprint fra Google-maps, en plastiklomme og noget godt og gammeldags klisterpapir, og dette sammenholdt med nordmændenes anderledes opfattelse af hvad rettidig skiltning består i, gjorde at jeg af og til blev en kende konfusforvirret.

Men øst er øst og hjemme er ikke der vi skal være i dag men hvor vi dropper hjelmen, så vi fandt frem til hotel. Super service, venlighed og varme senge.

Inden afrejsen fra hjemmet havde jeg sendt besked til Ernst i Oslo om vores tur og forventede ankomst. Han mente underligt nok at vi havde sat os nogle ret heftige mål for længden af de strækninger vi ville køre, men det var jo netop det der var hele formålet med rejsen... at få kørt nogle km og få set noget Norge. Det skulle senere viser sig at han fik ret, den gamle.

Efter adskillige forgæves forsøg på at få kontakt med Ernst, tager vi bussen ind til centrum Oslo. Vi tuller rundt om aftenen og nyder metropolen med dens mennesker og seværdigheder.

Efter rådslagning om i hvilken udstrækning vi ønsker at tvinge noget lokalt norsk mad i os eller vi skal satse på noget mere internationalt, finder vi en tilpas respektabelt udseende strøg-restaurant med ledigt bord og udendørs servering.

Spisekortet lokker med Mexicanske tortilla-chips og øl så det er vort valg. Lad mig konkludere allerede nu: Alt for dyrt...675 norske dollars for 2 portioner og 3 øl. Så er det da også betalt, syntes jeg nok. Ikke at vi var overraskede, i spisekortet lignede de norske tal de danske, men alligevel!

Vi havde hjemmefra set at der den pågældende weekend skulle køres en EM-afdeling Drag-race på Gardemoen Dragway lidt nord for Oslo, og som det nok er de fleste bekendt, er undertegnede lidt mere end lidt glad for lige asfalt, gummiklæber og højoktan brændsel, så selvklart skulle vi da ud og se noget race.

Det vil så sådan at vejret ikke var det bedste, men efter flere gange at have ringet til banen og hver gang blevet forsikret om at " **jovist gossa, kiør vi da race...som ind i helvete**" pakkede vi af sted mod Gardemoe. Hvilket ikke bare lige er at fise mod nord og finde lufthavnen og så ellers bare finde skilte.

Tro mig, det ligger langt fanden ude i intetheden, hvor selv norske bønder kun begiver sig ud med ladte våben og stjernekort. Men vi fandt det da.

Gennem en længere off-roadtur ad muddervej finder vi parkeringsplads og en intermistisk billetbod. Og nei nei dåredansker, vi tager ikke emot dit VISA kort. Tak skæbne, tænker jeg .

Skal der mon betales i naturalier eller med klingende mønt? Lykkeligvis er det det sidst nævnte der kan få os ind på pladsen. Jeg spørger lige for en sikkerheds skyld om der nu også bliver kørt race, vejret ser ikke alt for super ud. OK ja da, selvklart køres der.

Så kommer spørgsmålet om hvor jeg mon kan finde acceptabelt betalingsmiddel? Jo så skal du ind til Lien.....!! Godt så....Tina vælger at vente ved indgangen medens jeg flintrer 15 km ud i en ny intethed, men jeg får dog hævet tilpas cash i en MINIBANK som en kontomat hedder i vort broderland. Vel tilbage på Gardemoe betales entre 2 x 250, bus til banen 2 x 20 og vel ankommet til pitområdet og banen yderligere 2 x 100 for tribunepladser.

Vi stikker ned i pitten og får snakket lidt med Finn Asserbo fra Randers. Han køre jo en del race, også på Mosten og skal gerne have sidste EM-kvaltid på Gardemoe.

Vel tilbage på tribunen sammen med nogle nordmænd(pudsigt nok da vi er i Norge) skotter vi lidt mod himlen....det trækker sammen og drypper lidt. Nå men det stopper og de flinke folk med jet-tørren og traktoren tørrer banen og alt tegner lyst. Der er nu egentligt ikke så mange publikummer som jeg havde regnet med. Tiden går og går.

Vi har taget regnslag med blot for en sikkerheds skyld og sidder og overvejer om ikke de skal i anvendelse. Det drypper lidt igen. Tiden går og går. Speekeren forsøger med lidt jokes, men der er ikke rigtig stemning. Pludselig kalder han til fører-møde og meddeler herefter at racet aflyses!!

Aarrghhh hvad??? 1,5 times kørsel ud i den norske intethed, mudder overalt på maskinen, bøvl med billetmanden, 740 norske kroner fattigere.... Og så ingen race!!!

Jeg vil på diplomatisk vis sige at mine frustrationer var til at tage at føle på . Men vi fik jo en oplevelse mere, hvilket egentligt ikke er dårligt...? Vi griner lidt af vores forudsigelige uheld, Tina er meget forstående trods en ret ujævn markvej.

Tilbage på hotellet bookes endnu en nat. Vi kan stadig ikke komme i kontakt med Ernst, som ellers havde lovet overnatning og hans adresse kendes ikke.

Vi dropper besøg hos Ernst og vælger at fortsætte vores tur i det Norske. Dagen efter stikkes ind over Hardangervigen og fjeldet mod Bergen. Vi vælger at køre over Gol, hvor vejen går gennem tunneller, hårdnålesving og fantastisk flot natur. Nogle tunneller uden lys, joh tak.

Sådan 3 km hvor der bare er totalt mørke er en oplevelse. Igen viser vejret sig fra den flinke side og lader os slippe med enkelte byer.

Fjeldet med dets fantastiske scenarier slår os med benovelse gang på gang. Egentligt ikke mange MC vi støde på, mest almindelige nordmænd i deres pick-up 's (Udflugt med døden og banjospil?).

Som vi kommer længere og længere ind over fjeldet, klarer vejret helt op og da vi nærmer os Bergen stråler solen og vi betages af naturen, udsigten over fjordene og glædes over forventningen til et hotelværelse med senge, mad og drikke. Bergen er efter sigende den by i Europa hvor det holder op med at regne flest gange. En udpræget positiv tilgang til regnvejr, vil jeg mene.

Vi var dog heldige at ramme de to dage det ikke regner....kun en enkelt byge!

Atter engang justeres pap-gps og vi finder gennem centrum af Bergen, ned til den gamle havn og Hotellet. Jeg har været i Bergen tidligere og bliver atter engang bekræftet i oplevelsen af frodighed, lyset, venlighed og åbenhed.

Vi parkerer åbentlyst ulovligt ganske tæt på indgangen til Clarion Hotel Admiral, eftersom vi lige skal have læsset af fra side-taskerne. Personalet er noget nær det sødeste, venligste og mest service-orienterede jeg til dato har mødt. Vi skal da endelig bare parkere så tæt på som muligt. Vi skal være her i centrum af bergen en nat, samt en sidste nat på Scandic lidt udenfor byen. Jeg havde et gammelt gavekort på et hotelophold der skulle bruges, så derfor flytter vi lidt rundt.

Efter at have pakket ud, strækker vi benene på en gå-tur rundt i havne-miljøet. Snuser godt ind af fiske-markedet der byder på alt godt og friskt fra havet. Vi beslutter os for at spise på værelset og køber ind i stride strømme af friske rejer, jomfruhummer-haler, laks og brød...samt lidt øl. Det er ren luksus og vi føler os igen som de lykkeligste mennesker på jorden. Vi sight-seer lidt i det gamle

Bergen og falder over mange skønne miljøer. En gademusiker og hans datter spiller det mest fantastiske blues-orienterede guitar og gulvbas. Vi falder lidt i staver over dette scenarie: Han sidder der med udslidt, men super fed, country-stil og spiller den mest fantastiske guitar og mund-harpe medens hun behændigt slår bassen an som om hun ikke havde lavet andet.

Jeg kan ikke lade være med at rose det fantastiske makker-par. Vi køber lige et par af deres cd ér. Han er fra Canada/Usa men tilbringer en del tid her i norden på festivaler. Hun bor sjovt nok på Bornholm?? Og taler fint dansk. Nå men han fortæller at der nede ved havnen, dagen efter, samles en del mc. Sådan en slags kaffe-træf. Og de skal spille. Så det vil vi da lige dukke på til. Altid sjovt at snakke lidt med andre motorcykel-folk.

Efter mere sight-seeing, i meget adstadigt tempo, finder vi et godt spisested med rimelige priser. Aftenen nærmer sig, solen trækker ned i vandet og vi befinder os ved de gamle pak-huse på havnen. Der er flere beværtninger, spisesteder og butikker der lokker med alskens gode sager, og vi entreer en live-musikbar, hvor konceptet er at du selv står for underholdningen. Flere kommer i løbet af aftenen ind med eget instrument og giver flere numre. Det udvikler sig til en super aften med glade mennesker, god musik....men ikke helt billige øl. Kan dog klart anbefales.

Dagen efter flytter vi hotel, men finder hurtigt ind til centrum for at støve lidt rundt igen. Denne gang er der fokus på fløi-banen,(tror jeg nok det hedder) der bringer os op i fjeldet over Bergen. Fantastisk udsigt, intet mindre, over fjordene, havnen og byen.

I byen igen finder vi et lille antikvariat i en af de smalle gade. Både Tina og jeg har en forkærlighed for bøger, og man kunne måske finde nogle af interesse. Minsandten om ikke der faldt lidt af. En sjov lille ting "Vikingernes Vidsdomsord", Hávamál. Andre små butikker lokker også, ligesom mad er med til at højne oplevelsen.

Vi trækker senere ned mod havnen og "kaffe-træf". Der er vel omkring 50-60 cykler så vi får lige hilst lidt på en anden XV1900 chauffør, drukket en kop kaffe, en enkelt øl og igen lyttet til Hr. Kettle og datter. Trækker mod hotellet for en god nats søvn inden sidste stræk tilbage mod Kristiansand dagen efter.

All-right lad os bare sige at min pap-gps er ved at "mangle strøm". Under alle omstændigheder får jeg retningen galt i halsen da vi efter morgenmaden stikker afsted. Vi havner nede ved en færge??? Hvor i hule er vi henne?? Godt at solen skinner..

Den venlige kvinde i billet-lugen finde kort frem og forklarer det bedste hun kan. Hvis vi vælger at sejle med færgen, skal vi over Stavanger for at komme til Kristiansand....det harmonere ikke med vore planer og vi beslutter at køre retur til Bergen og finde den rette afkørsel. Det tog så lige 1,5 time ekstra. Men hva, vi er på tur og hygger os...endnu! Den rette færge findes.

Fra Kinsarvik til Uthne. Sammen med en flok Harley-kører, hyggelige folk, selvom det ser ud til at de går vildt meget op i at have alt det rigtige harley-tøj...tjah....man tænker sit.

Vi finder vejen over Telemarken mod Kristiansand. Igen åbner der sig en fantastisk natur bag hvert en sving, gennem hver en tunnel, efter hver en lille bebyggelse. Fjorde, fosser og får! Vi så flere steder skilte til byen "Geitost"? Øhh...jow...Gede-ost!! Såh..det!

Flere steder måtte vi passere fåreflokke der ikke just var til sinds at forlade "deres" vej. Ved en optankning spiste vi lidt sandwich, snakkede med et par i bil der kom i modsat retning. De kørte også mc, en BMW, og fortalte at hvis vi havde ønske om at passere næste fjeld-pas inden det lukkede, måtte vi hellere komme afsted.

Der var omfattende vejarbejde og tunnelbyggeri, så trafikken ledtes i hold uden om fjeldet ad en gammel vej. Så vi trak afsted mod nye mål. Dagen er nu ved at være godt og vel halvt brugt, og vi mangler stadig nogen hundrede kilometer inden Kristiansand. Vi kommer til det nævnte vejarbejde og bliver i kolonne ledt uden om fjeldet.

Vi er nu i den højde hvor der ligger sne ved siden af vejen, i august måned. Det er ikke koldt, men køligt! Det at komme fra en frodig, grøn dal med fosser til en

højslette med klipper og sne på under 1 time er ret så fantastisk en oplevelse. Vi kommer videre og bevæger os igen gennem tunneller og ud over sletter og højland.

Vi ser elg, træer og små bebyggelser. Lissom vi kommer ud af en skov, begynder det at regne. Ikke bare sådan små-regne. Himlen åbner sine sluser som for lige at slå fast hvem det er der bestemmer. Vi har heldigvis vores sparke-regn-dragter på, men overtrækshandskerne giver hurtigt op.

En tank findes. Lidt læ, men det vil bare ikke holde op med at regne. Så vi fortsætter...i silende regn. Endelig er vi i Kristiansand! Tinas støvler har også givet op overfor regnen, så hun er gennemkold! Hotellet er et hostel, billigt varmt og påskyndet! Vi parkerer, kravler af, kravler ind, kravler i brus... varmt brus. Vi er trætte og mætte af oplevelser. Indrømmet, turen fra Bergen til Kristiansand tog over 11 timer! Det kan ikke anbefales at gøre på en dag!!

Tinas nakke og ryg var i den grad ødelagte, men hun holdt trods alt ud. Vi blev blot enige om at vi en anden gang vil dele turen op i nogen mindre bidder. Sjældent har en bruser og en seng været så velkommen!

Dagen efter sidder det lange stræk stadig i kroppen, og vi tuller bare lidt rundt i byen indtil færgen sejler. Møder et par andre mc-folk på færgen, vi deler erfaringer og en spørger mig om det er et special-dæk jeg kører med i bag? Næh...øhh..? Vil lige checke det når vi lander i Hanstholm. Viser sig at det er ved at være godt og grundigt nedslidt.

Men all-right...vi har tilbagelagt godt og vel 2200 kilometer på denne tur, og helt nyt var det jo ikke inden afrejse.

Hvad så med ham der Ernst? Ja, han var desværre røget direkte på Hospitalet med symptomer på hjerte-et-eller-andet. Han har det heldigvis bedre. Og som han sagde efterfølgende: Nå, va så? Holdt tidsplanen? Jeps, Ernst.

Vi holdt vores plan. Vi fik i den grad set noget af Norge, vi fik hygget os med nordmænd. Og vi fik blod på tanden til at besøge Norge igen.

Men næste gang sætter vi knap så ambitiøse dagsrejser...11 timer ér for meget!!!

Norge kan anbefales for især kultur - og naturelskere.